

Niniejszy dokument nie stanowi doręczenia w trybie art. 15 zzs⁹ ust. 2 ustawy COVID-19 (Dz.U.2021, poz. 1842)

Sygn. akt I ACa 1343/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Żelazowski
-----------------	------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 grudnia 2022 r. w Krakowie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. L.

przy interwencji ubocznej (...) (...) Funduszu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 4 sierpnia 2021 r., sygn. akt I C 355/21

oddala apelację.

Sygn. akt I ACa 1343/21

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 grudnia 2022 roku

(...) Bank spółka akcyjna z siedzibą w W. wniosła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego A. L. kwoty 160.561,96 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów elektronicznego postępowania upominawczego.

Wyrokiem z dnia 4 sierpnia 2021 r., sygn. akt I C 355/21, Sąd Okręgowy w Krakowie w pkt I zasądził od pozwanego A. L. na rzecz strony powodowej (...) Banku spółki akcyjnej w W. kwotę 160.561,96 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 listopada 2020 r. do dnia zapłaty, zaś w pkt II zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 13.446 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia prawomocności wyroku do dnia zapłaty.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 8 maja 2017 r. pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (dalej Bank) i A. L. jako kredytobiorcą, została zawarta umowa kredytu konsolidacyjnego nr (...) w kwocie 185.263,86 zł na potrzeby konsumpcyjne, spłatę zobowiązań oraz zapłatę kosztów prowizji od udzielonego kredytu. Spłata kredytu miała

nastąpić w terminach i na zasadach określonych w umowie w 120 równych ratach kapitałowo – odsetkowych. Zgodnie z § 2 umowy kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosiła 9,99% w stosunku rocznym. Oprocentowanie w całym okresie kredytowania stanowiło sumę stawki WIBOR 3M i marży w wysokości 8,26 punktów procentowych, stałej w trakcie trwania umowy.

Sąd I instancji dokonał ustaleń, iż w § 3 umowy Bank zastrzegł sobie prawo obciążenia Kredytobiorcy kosztami powstałymi w wyniku niewywiązania się przez niego z postanowień umowy m.in. odsetkami od zadłużenia przeterminowanego. Przy czym wskazano, że zadłużeniem przeterminowanym są wszelkie należności wynikające z zaciągniętego kredytu niespłacone w terminie lub wysokości określonej w umowie. Odsetki od zadłużenia przeterminowanego miały być naliczane od dnia, w którym spłata należności miała nastąpić do dnia poprzedzającego jego spłatę. Zgodnie z § 3 ust. 5 umowy oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego miało być równe wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w rozumieniu art. 481 § 21 k.c. W § 9 ust. 2 umowy postanowiono, że Bank będzie miał prawo wypowiedzieć umowę w przypadku m.in. braku terminowej spłaty zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu na zasadach określonych w umowie. Przy czym okres rozwiązania umowy za wypowiedzeniem wynosił 30 dni. Z kolei w § 9 ust. 3 strony postanowiły, że: „Należność niespłacona w terminie wynikającym z Umowy albo spłacona w niepełnej wysokości stanowi w całości lub w części niespłaconej zadłużenie przeterminowane poczynając od dnia następnego po terminie spłaty wynikającym z Umowy. O powstaniu zadłużenia przeterminowanego Bank informuje Kredytobiorcę a także pozostałe osoby będące dłużnikami Banku z tytułu prawnego zabezpieczenia spłaty kredytu w pierwszej kolejności, poprzez wiadomości wysłane drogą elektroniczną (...) oraz poprzez kontakty telefoniczne z Kredytobiorcą. Bank ponadto wysyła monity pisemnie. Pierwszy monit jest wysyłany nie wcześniej niż w 2 dniu występowania zadłużenia przeterminowanego. W sytuacji, gdy zadłużenie przeterminowane nie zostanie uregulowane, może zostać wysłany kolejny monit, nie wcześniej niż w 31 dniu występowania zadłużenia przeterminowanego. W przypadku dalszego braku spłaty, nie wcześniej niż w 60 dniu występowania zadłużenia przeterminowanego, Bank może wysłać kolejny monit. W sytuacji nieuregulowania zadłużenia, pomimo działań podjętych przez Bank, Bank ma prawo wypowiedzieć Umowę i po upływie okresu wypowiedzenia, w sytuacji dalszego występowania zadłużenia przeterminowanego wystąpić na drogę sądową celem uzyskania tytułu wykonawczego na podstawie którego nastąpi wszczęcie egzekucji komorniczej wobec Kredytobiorcy. Wypowiedzenie Umowy poprzedzone jest wezwaniem do zapłaty przewidzianym art. 75c ust. Prawo bankowe, tj. wezwaniem Kredytobiorcy do dokonania spłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania, w przypadku niedotrzymania przez Kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez Kredytobiorcę zdolności kredytowej. Jeżeli należności nie zostaną uregulowane w całości w wyznaczonym terminie, jak również w sytuacji, w której złożony przez Kredytobiorcę wniosek o restrukturyzację zadłużenia zostanie odrzucony, Bank ma prawo wypowiedzieć Umowę. W trakcie całego postępowania windykacyjnego Bank dopuszcza także możliwość stosowania windykacji terenowej oraz przekazania prowadzenia czynności windykacyjnych zewnętrznym podmiotom, specjalizującym się w dochodzeniu należności”. W myśl § 9 ust. 4 od następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia całe zobowiązanie z tytułu udzielonego kredytu stawało się wymagalne i traktowane było jako zadłużenie przeterminowane.

Sąd poczynił także ustalenia, iż w dniu 14 kwietnia 2020 r. powodowy Bank wystosował do pozwanego pismo zawierające ostateczne wezwanie do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy. W piśmie tym jako kwotę zaległości wskazano 3.800,70 zł, którą należało wpłacić w ciągu 14 dni roboczych. Poinformowano również pozwanego o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych wniosku o restrukturyzację zadłużenia na podstawie uprawnień wskazanych w art. 75c ustawy Prawo bankowe. Przedmiotowe pismo wysłane zostało do pozwanego na adres korespondencyjny wskazany w umowie, tj. ul.(...), C. i zostało doręczone w dniu 22 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy jako bezsporne uznał także, że w związku z niedotrzymaniem warunków umowy i powstaniem zaległości w spłacie, pismem z 26 maja 2020 r. Bank wypowiedział pozwanemu umowę kredytową z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia. Jak zauważył, pismo to zostało wysłane do pozwanego na adres: ul. (...), C. i doręczone osobiście pozwanemu w dniu 2 czerwca 2020 r.

Według stanu na dzień 10 listopada 2020 r. zadłużenie A. L. w stosunku do (...) Bank S.A. z siedzibą w W. z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 8 maja 2017 r. wynosiło 160.561,96 złotych, w tym niespłacony kapitał 149.807,71 zł, odsetki umowne – 4.647,45 zł oraz odsetki umowne za opóźnienie – 6.106,80 zł.

Pismem z dnia 6 lipca 2020 r. strona powodowa wystosowała do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu. Wezwanie to obejmowało kwotę 154.745,33 zł, w tym kapitał – 149.807,71 zł, odsetki umowne – 4.652,50 zł oraz odsetki karne – 285,12 zł. Przedmiotowe pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 25 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy stwierdził, iż nie prowadził postępowania dowodowego, gdyż okoliczności mające znaczenie dla rozstrzygnięcia były między stronami niesporne, tj. wobec braku zaprzeczenia ze strony pozwanego uznać je należało za przyznane. W ocenie Sądu I instancji wskazane powyżej fakty są potwierdzone: kopią umowy o kredyt konsolidacyjny nr (...) z dnia 8 maja 2017 r. (k. 15-18), kopią pisma z dnia 14 kwietnia 2020 r. wraz z potwierdzeniem doręczenia (k. 23-24), kopią pisma z dnia 26 maja 2020 r. wraz z potwierdzeniem doręczenia (k. 19-20), wyciągiem z ksiąg (...) Bank S.A. z dnia 10 listopada 2020 r. nr (...) (k. 7) oraz kopią pisma z dnia 6 lipca 2020 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 21-22). Autentyczność i wiarygodność dokumentów przedstawionych przez stronę powodową nie była w toku procesu kwestionowana przez pozwanego, nie budziła również wątpliwości Sądu Okręgowego.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w całości na swoją korzyść. Pozwany zarzucił naruszenie przepisów postępowania poprzez błędne ustalenie strony powodowej (...) Banku, gdyż wskutek umowy zawartej pomiędzy stroną powodową, a Funduszem (...) (...), wierzycielem stał się Fundusz (...) (...) zgodnie z treścią zawiadomienia o zmianie wierzyciela z dnia 22 lipca 2021 r. otrzymanego przez stronę pozwaną. Wskazał również, że od dnia 16 czerwca 2021 r. brak jest zadłużenia z jego strony na rzecz powoda (...) Bank S.A.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe prawidłowo, dokonując wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, prawidłowo też dokonał jego oceny, szczegółowo odnosząc się do każdego dowodu - zgodnie z regułą wyrażoną w art. 233 § 1 k.p.c.

Przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy był spójny i dawał podstawy do przyjęcia, że strony zawarły umowę kredytu, pozwany nie wywiązywał się z przyjętych na siebie obowiązków, skutkiem czego było skierowanie do niego wezwania do zapłaty, a następnie wypowiedzenie umowy przez stronę powodową zgodnie z warunkami określonymi w umowie i przepisach prawa i skutecznie doręczone, a także ostateczne wezwanie do zapłaty w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu. Zgromadzony materiał dowodowy pozwalał nadto na ustalenie kwoty zadłużenia. Powyższe rzeczywiście, co słusznie zauważył Sąd I instancji, nie było kwestionowane przez stronę pozwaną. Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny aprobuje w całości ustalenia faktyczne Sądu I instancji i przyjmuje je za własne czyniąc podstawą orzeczenia w sprawie.

Szczegółowo należy odnieść się wyłącznie do jedyne go konkretnego zarzutu podnoszonego w apelacji pozwanego, a dotyczącego błędnego ustalenia w zakresie podmiotu będącego stroną powodową w sprawie. Pozwany uważa, że fakt umowy cesji zawartej w dniu 16 czerwca 2021 r. pomiędzy (...) Bank S.A., a (...) Funduszem (...) z siedzibą w W., a więc przed wydaniem wyroku przez Sąd Okręgowy, implikuje błędne przyjęcie w wyroku jako strony powodowej (...) Bank S.A. i nieprawidłowe zasądzenie należności od pozwanego na rzecz tego powoda przez Sąd I instancji w sytuacji, gdy on od dnia umowy cesji nie jest już dłużnikiem powoda. Zarzut ten pozostaje bezzasadny. Wskazać trzeba, iż okoliczność ta pozostaje irrelevantna dla rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego, a nie implikowała także konieczności wydania przez Sąd odwoławczy rozstrzygnięcia reformatoryjnego. Po pierwsze, w momencie wydawania wyroku Sąd Okręgowy nie miał jeszcze wiedzy o zawartej umowie cesji, gdyż informacja o niej wpłynęła do Sądu dopiero po

wydaniu wyroku, a to w dniu 18 sierpnia 2021 r. Sąd I instancji, w myśl więc art. 316 § 1 k.p.c., po zamknięciu rozprawy wydał wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Okoliczność cesji stała się zaś wiadoma dopiero na etapie międzyinstancyjnym, co Sąd odwoławczy uwzględnił przeprowadzając zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego całą procedurę przekształcenia podmiotowego po stronie powodowej. Zważyć bowiem należy, iż z samej treści art. 192 k.p.c. wynika, że z chwilą doręczenia pozwu zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy; nabywca może jednak wejść na miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej. W razie braku tej zgody nabywca może przystąpić do sprawy po stronie zbywcy jako interwenient uboczny (art. 76 k.p.c.). Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z 30 marca 2017 r., V CSK 617/16, Lex nr 2428739 zbycie w toku instancji, jak i w toku postępowania kasacyjnego, rzeczy lub prawa, objętych sporem, tj. zbycie w toku instancji, jak i w toku postępowania kasacyjnego, rzeczy lub prawa, na które powołuje się powód, zgłaszając żądanie, nie pozbawia zbywcy legitymacji procesowej, mimo utraty materialnoprawnej podstawy legitymacji procesowej. Postępowanie może się toczyć nadal z jego udziałem. Ma miejsce pełna kontynuacja postępowania. Wydane w takim przypadku orzeczenie dotyczy pierwotnych stron, ale ma rozszerzoną prawomocność; staje się prawomocne także wobec nabywcy. Instytucja ta, o procesowych tylko, wskazanych wyżej skutkach, służy ochronie interesów strony, która w procesie jest przeciwnikiem zbywcy. W przedmiotowej sprawie procedura przekształcenia podmiotowego finalnie, wobec niewyrażenia zgody przez pozwanego na wstąpienie (...) Funduszu (...) z siedzibą w W. w miejsce powoda i złożenia przez niego opozycji przeciwko wstąpieniu do sprawy (...) (...) Funduszu (...) z siedzibą w W. jako interwenienta ubocznego, zakończyła się odmową przekształcenia i oddaleniem opozycji w drodze postanowienia wydanego przez Sąd Apelacyjny w dniu 21 grudnia 2022 r. Tym samym (...) Bank S.A., także na skutek działań pozwanego, pozostał podmiotem legitymowanym procesowo po stronie powodowej do dochodzenia roszczenia, a wobec decyzji Sądu Apelacyjnego, który uznał uprawdopodobnienie przez (...) Fundusz (...) z siedzibą w W. interesu prawnego we wstąpieniu do sprawy podmiot ten przystąpił do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego. Sąd odwoławczy uznał także, iż niezależnie od tego, że pozwany nie wykazał żadnym dokumentem, iżby miał wystąpić z wnioskiem do wierzyciela (...) (...) Funduszu (...) z siedzibą w W. o restrukturyzację zadłużenia i przedstawienie możliwości zapłaty zobowiązania w ratach i oczekuje na odpowiedź, w powyższych okolicznościach, zdarzenie to, o ile w ogóle miało miejsce, nie ma znaczenia dla przedmiotowego rozstrzygnięcia.

W tym stanie rzeczy brak było podstaw do uwzględnienia apelacji.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny, na zasadzie art. 385 k.p.c., apelację oddalił.